

PORANNA

wychodzi dwa razy dziennie: o godzinie 6-tej rano i o godzinie 2 popołudniu („Gazeta Wieczorna”).

Ceny prenumeraty:

Abonament miesięczny we Lwowie za oba wydania
gazety 2 korony.

Za codzienną dwukrotną dostawę do domu dopłaca
się 60 halerzy.

Z przesyłką pocztową w kraju i monarchii:

miesięcznie. 2 K 50 h. z dwukrotną 3 K — h.
kwartalnie . 7 „ 50 „ wysyłką . 9 „ — „
rocznie . 30 „ — „ pocztową . 36 „ — „

W Niemczech miesięcznie 4 K — h
W innych państwach Zw. p. miesięcznie 5 „ — „

Ceny ogłoszeń: Za wiersz jednoszpaltowy petitowy
lub jego miejsce 24 hal. Nadesłane za wiersz pe-
titowy lub jego miejsce 80 hal. Po kronice wiersz
2 kor. Nekrologia za wiersz petitowy 60 hal. —
Drobne ogłoszenia po 6 hal. za wyraz, wyrazy
tłustymi czcionkami liczą się podwójnie. Numer
pojedynczy we Lwowie 4 hal., na prowincyi 8 hal.

Nr. 918.

Lwów, czwartek 3. października 1912

Rok II.

WOJNA NIEUNIKNIONA!

Europa lokalizuje pożar. — Ostatnie wysiłki mocarstw. — Porozu-
mienie Austrii z Rosją. — Mobilizacja w Królestwie. — Bałkan wre.

Lwów, 3 października.

(=) Położenie na Bałkanie z godziny na go-
dzinę staje się groźniejsze. Jak dziś rzeczy sto-
ją, wojna nie da się już uniknąć — skoro
tylko ukończone będą kroki mobilizacyjne, lada
iskra roznieci pożogę na całym półwyspie. Ga-
binety europejskie, o ile wyczuć można z poza
oficyalnych komunikatów (znamienny jest zwa-
szcza głos „Nordd. Allg. Ztg.”!), troszczą się już
teraz o zlokalizowanie wojny na Bał-
kanie, zbiorowe wstawiennictwo mocarstw w sto-
licach bałkańskich za pokojem będzie już tylko
czczą demonstracją.

Czupurne państwa bałkańskie, za dyktatem
podszeptów starej bałkańskiej intrygantki, za da-
leko już zaawansowały w „nastroju” wojennym,
rozpęd wypadków nie da się wstrzymać mimo
ciepłych, serdecznych pokojowych zapewnień p.
Sazonowa.

Wypadki dni najbliższych wyjaśnią nietylko
stan rzeczy na Bałkanie, ale dadzą komentarz do
bardzo ciekawego zachowania się Rosyi w całej
sprawie, boć Rosja trzyma w swem ręku kiero-
wnictwo.

Dzisiaj nastąpi też prawdopodobnie zbiorowy
krok mocarstw, po którym sytuacja pozbędzie się
„komplikacji” i — oby być fałszywym proro-
kiem — rozpoczną rokowania bułgarskie manli-
chery.

A więc wojna!

Wiedeń. (Tel. wł.) „W. Allg. Ztg.” donosi
z Petersburga, że tamtejszy gabinet nie wierzy
już w możliwość uniknięcia wojny i inicja-
tywę mocarstw uważa za beznadziejną, gdyż
wszystkie poważne przedstawienia rządu rosyj-
skiego okazały się bezskuteczne.

Sofia. (Tel. wł.) W kołach dyplomatycznych
uważają położenie za beznadziejne i wojnę
za nieuniknioną.

Wiedeń. (Tel. wł.) Z kół dyplomatycznych
donoszą, że Serbia i Grecja skłonne były jeszcze
do ustępstw, natomiast Bułgaria nie chce
absolutnie cofnąć się od rozprawy
orężnej.

Zabiegi Europy.

Małe widoki powodzenia. — Jedyne cel: lo-
kalizacja pożaru na Bałkanie.

Wiedeń. (Tel. wł.) „N. Fr. Presse” pisze
w wydaniu wieczornem: Niebezpieczeństwo jest

dlatego poważne, ponieważ mocarstwa nie poro-
zumiały się co do środków działania. Uważać
można teraz już za pewne, że zwołany zostanie
kongres europejski. Prasa i opinia dlatego nie
wierzy w możliwość pokoju, bo nie przypuszcza,
by ruch na Bałkanie nie miał oparcia w Rosyi,
która nie da swym pupilom nawet w razie prze-
granej zrobić nic złego i nie da im wydrzeć o-
woców ewentualnej zwycięskiej wojny.

Nadto mocarstwa nie porozumiały się jesz-
cze co do rozmiarów reform tureckich. Między
autonomią a decetralizacją jest ogromna różnica
— w dodatku Serbia żąda dostępu do morza, co
zdradza jej intencje „autonomiczne”. Wszystko
to wyjaśnia, dlaczego akcja mocarstw spotyka się
ze sceptyczną oceną.

Wobec tego, że ultimatum będzie postawio-
ne dopiero na zbiegu tygodni, mocarstwa mają
4—6 dni czasu do pracy nad pokojem.

Paryż. (Ag. Havasa). Poincaré odbył wczoraj
konferencję z tureckim ambasadorem. Posło-
wie francuscy w Bułgarii, Serbii, Grecyi i Czar-
nogórze wczoraj ponowili u tych państw kroki
w sprawie pokoju. To samo uczynili posłowie
Anglii i Rosyi.

Paryż. (Tel. wł.) Sazonow na konferencji
z Poincarem wyraził się o sytuacji bardzo opty-
mistycznie. Jako argument swego poglądu na sy-
tuację podawał fakt, że Kokowcew jedzie obecnie
na urlop. (Inne depesze twierdzą, że Kokowcew
pozostaje w Petersburgu).

Paryż. (Tel. wł.) Podobno mocarstwa roz-
ważają tę ewentualność, czyby nie miały objąć
gwarancji za przeprowadzenie reform. Faktem
jest, że Europa jest zgodna co do lokalizacji
wojny na Bałkanie.

Paryż. (Tel. wł.) Sazonow po porozumieniu
z Greyem przywiózł z Londynu punktację noty
zbiorowej mocarstw do państw bałkańskich. Jest
nadzieja, że tekst ten przyjmą także i mocarstwa
trójpierzmy, a zbiorowy krok nastąpi wkrótce.

Porozumienie Austrii z Rosją.

Wiedeń. (Tel. wł.) Mocarstwa trójporo-
zumienia zdecydowały się po długim wahanii
uczynić wszystko, by zażegnać pożar wojny,
względnie — w ostatecznym razie — umiejscó-
wić go na półwyspie Bałkańskim. Tak Anglia
jak i Rosja, jak brzmią komunikaty z Balmo-
ralu, postanowiły uśmierzyć rozpętane żywioły na
półwyspie — jeśli zaś można wierzyć depeszy
z Petersburga zbliżenie między Austrią a Rosją
w sprawie sposobu zażegnania wojny jest
faktem dokonany. Wskazują na to także ofi-

cialne komunikaty z Ballplatzu, zapewniające o
dobrej wierze i woli Rosyi oficjalnej.

Wiedeń. (Tel. wł.) „W. N. Abendblatt”
otrzymał z kół dyplomatycznych następujące
informacje: Położenie na Bałkanie od wczoraj
się nie zmieniło. Co do stanowiska mocarstw, to
**nieprawdą jest, jakoby Rosya prowadziła
grę przeciwko Austrii.** Sazonow otwarcie i
bardzo energicznie pracuje dla pokoju. Przeciwnie
sądy o stanowisku Rosyi mają swe źródło w oce-
nie tonu prasy rosyjskiej, której jak wiadomo,
nie można identyfikować z rządem rosyjskim.

Petersburg. (Tel. wł.) Obiega tu pogłoska,
że rosyjskiemu ministrowi spraw zagranicznych
Sazonowowi udało się dojść do porozumienia z
Austro-Węgrami na następującej podstawie: Je-
żeli Porta zgodzi się na reformy, wówczas wojny
nie będzie, jeżeli się nie zgodzi i odrzuci żąda-
nia państw bałkańskich, wówczas mocarstwa
wszystko uczynią **aby wojnę zlokalizować.**

Londyn. (Tel. wł.) Obecnie dopiero wy-
chodzi na jaw, że Sazonow odbył bardzo długą
i serdeczną konferencję z austro-węgierskim am-
basadorem Mensdorfem, której przypisują tu
bardzo wielkie znaczenie polityczne.

Co mówi Kiderlen-Wächter?

Berlin. (Tel. wł.) Kiderlen-Wächter oświad-
czył, że państwa bałkańskie mogą wprawdzie o-
kryć się chwałą na polu bitwy, ale zdobyczy ter-
rytoryalnych nie posiadają. Zaś wobec faktu, że
wszystkie mocarstwa pragną utrzymania pokoju,
plany państw bałkańskich są bezcelowe.

Oficyalny głos niemiecki.

Berlin. (TBK.) „Nordd. Allg. Ztg.” pisze:
Zarządzenia mobilizacyjne Turcyi stanowiły dla
państw bałkańskich powód, czy pozór do mobi-
lizacji sił zbrojnych. Czy idzie tu o akcję prze-
ciw zarządzeniom Turcyi, czy też o poważne za-
miary wojenne, na razie nie można z całą sta-
nowczością zaopiniować. Ostatnie wydarzenia po-
większyły prawdopodobieństwo zatargu, z możli-
wością którego gabinety europejskie musiały się
już od dłuższego czasu liczyć, miały więc czas
porozumieć się co do stanowiska wobec takiej
ewentualności. Przy silnej woli wszystkich mo-
carstw porozumienie ostateczne mu-
si nastąpić. Jakkolwiek blizkiej możliwości
starcia na Bałkanie nie można zaprzeczać, to
przecież można z pewnością oczekiwać, że da
się uniknąć dalej idącej konflagra-
cyi, w którą by mogły być wciągnięte mocarstwa
europejskie.

Francya zamyka kieszeń.

Paryż. (Tel. wł.) Poseł bułgarski w Paryżu w ostatnich dniach prosił różne banki francuskie o pożyczkę dla Bułgarii. Wobec zgodnego orzeczenia ministrów: skarbu i spraw zagranicznych banki odpowiedziały, że w obecnych warunkach nie można udzielić Bułgarii pożyczki. Poseł prosił z początku o 20 milionów ale mu odmówiono, prosił o 15, 10 i 5 milionów, ale nie dostał nic.

Paryż. (Tel. wł.) Rząd francuski wezwał wszystkie grupy finansowe, aby bezwarunkowo odmówiły wszelkim żądaniom stron wojujących o pożyczki i zaliczki.

Także Włochy interweniuja.

Rzym. (Ag. Stef.) Zastępcy Włoch w Atenach, Cetyunii, Sofii i Belgradzie otrzymali polecenie poczynienia rządowi państw bałkańskich przedstawień w duchu pokojowym. Ze względu na toczącą się wojnę z Turcją, polecenie takie nie mogło być wydane posłowi w Konstantynopolu (!).

Hr. Bertchold u króla greckiego.

Wiedeń. (TBK.) Hr. Bertchold był wczoraj na posłuchaniu u króla greckiego.

Austria nie mobilizuje.

Wiedeń. (TBK.) Jak dzienniki donoszą: minister wojny na zapytanie kilku delegatów oświadczył, że wiadomość o zmobilizowaniu 2 korpusów austro-węgierskich nie odpowiada faktom.

Wiedeń. (TBK.) W komisji wojskowej delegacji węgierskiej przed przejściem do porządku obrad min. wojny Auffenberg na półgodzinnym tajnym posiedzeniu odpowiadał na szereg zapytań. Oświadczenie ministra wywołało w komisji uspokajające wrażenie.

Zbiorowe ultimatum.

Wiedeń. (Tel. wł.) „Polit. Korr.” donosi z Sofii i Belgradu: Zbiorowe ultimatum bałkańskich państw chrześcijańskich ma być stanowczo wręcone Turcji, ale dopiero z końcem bieżącego lub początkiem przyszłego tygodnia. Państwa liczą na to, że w międzyczasie mocarstwa zdolają skłonić Turcję do przeprowadzenia reform.

Kolonia. (Tel. wł.) „Köln. Ztg.” donosi z Belgradu, że dzień dzisiejszy jest tam powszechnie uważany za termin wypowiedzenia wojny.

Nastrój w Bułgarii.

Sofia. (Tel. wł.) Gdy manifestanci wczoraj wieczorem urządzili owację przed mieszkaniem ministra wojny, minister zjawił się w oknie i oświadczył, że rząd do ostatka spełni swój obowiązek, ale należy pozwolić mu na pracę w spokoju.

Poseł grecki wziął udział na ulicy w tych manifestacjach. Wygłoszono różne mowy. Muzyka grała pieśni narodowe.

Wiedeń. (TBK.) Zakazano wywozu zboża, maki i paszy.

Sobranie.

Sofia. (TBK.) Agencja Bułg. Tel. donosi: Sobranie zwołano na 5 bm. na nadzwyczajną sesję dla zatwierdzenia ogłoszonego w całym kraju stanu oblężenia i zawołania nadzwyczajnych wydatków, spowodowanych mobilizacją armii.

Urzędowy głos bułgarski.

Sofia. (TBK.) „Mir” pisze: Ostateczną możliwością utrzymania pokoju przez mocarstwa jest natychmiastowa energiczna akcja w europejskich prowincjach Turcji. Jeśli mocarstwa pragną dać państwom bałkańskim możliwość życia w spokoju i rozwoju, to muszą interweniować w tym duchu, by przy utrzymaniu nietykalności państwa osmańskiego i zwierzchności sułtana stworzyć w Turcji warunki rzeczywistego porządku.

Wstrzymanie ruchu na kolejach.

Budapeszt. (TBK.) Węgierskie koleje państwowe donoszą: Koleje serbskie i bułgarskie z powodu nadzwyczajnych stosunków komunika-

cyjnych wstrzymały od 1 października na wszystkich liniach ruch frachtowy i przesyłek pospiesznych (Eilgut).

Optymizm p. Geszowa.

Paryż. (Tel. wł.) „New Jork Herald” donosi z Sofii, że mobilizacja Bułgarii będzie przeprowadzona w przeciągu 14 dni.

Prezydent ministrów Geszow oświadczył, że położenie nie jest jeszcze tak krytyczne, jak powszechnie przypuszczają. Bułgaria prawdopodobnie nie będzie zmuszona do przedsięwzięcia kroków nieprzyjacielskich, bo Turcja prawdopodobnie zaprowadzi w najbliższym czasie reformy.

Główny warunek Bułgarii.

Berlin. (Tel. wł.) Bułgarski poseł w Berlinie, Nestorow, oświadczył, co następuje: Jeżeli w przeciągu 2 do 3 dni będzie zamianowany naczelny gubernator dla macedońskich wilajetów, któremu będzie przydany do boku międzynarodowy urzędnik administracyjny, wówczas dopiero otrzymamy dowód, że Turcja na seryo chce przeprowadzić reformy. **Pokój będzie wtedy zapewniony.** Jeżeli zaś nie uda się usiłowaniom mocarstw skłonić Turcję do natychmiastowego przeprowadzenia tych reform, wówczas trzeba się będzie liczyć z rozpoczęciem kroków wojennych. Albo mocarstwa będą w tym kierunku działały, albo — Bułgaria. W ostatnim wypadku przeprowadzi ona swe żądania drogą wojny.

Pod broń!

Budapeszt. (Tel. wł.) Serbscy i bułgarscy poddani masowo wyjeżdżają do ojczyzny.

Po ultimatum.

Belgrad. (TBK.) W kołach politycznych oczekują, że w razie jeśli Turcja po 48 godzinach nie odeszła materiału wojennego serbskiego do Serbii lub Francji, to wówczas poseł Nenadowicz będzie odwołał.

Londyn. (Tel. wł.) Jak słychać, serbski poseł w Konstantynopolu otrzymał polecenie opuszczenia stanowiska.

Konstantynopol. (Tel. wł.) Jak słychać, rada ministrów uchwaliła oemówić Serbii zezwolenia na przewóz broni.

O kurytarz do morza.

Wiedeń. (Tel. wł.) Serbski poseł Simicz oświadczył dziennikarzom: W ciągu dnia dzisiejszego nie nadeszły żadne wiadomości o krokach wojennych. Muszę podkreślić, że nie dążymy do żadnych terytoryalnych zdobyczy.

Z tem oświadczeniem pozostaje w sprzeczności artykuł belgradzkiej „Tribuny”, który wywodzi, że dla strzeżenia swej ekonomicznej niezawisłości Serbia musi sobie otworzyć kurytarz do morza. Serbia musi wznowić kwestję, która już raz była omawiana w czasie przesilenia aneksyjnego. Kolej Dunaj-Adria nie wystarcza Serbii i nie chroni jej niezawisłości ekonomicznej.

Ty mnie a ja tobie.

Belgrad. (TBK.) Dyrekcyja kolei zatrzymała przesyłkę materiału wojennego przeznaczonego do Turcji.

Kto chce niech wierzy.

Belgrad. (TBK.) „Tribuna” donosi, że serbska kasa państwowa rozporządza obecnie 125 milionami dinarów w złocie, która to suma wystarczy na pierwsze zapotrzebowania wojenne. Półoficyalnie donoszą, że wypłata pensji urzędniczych mimo mobilizacji nastąpi bez przeszkód, powołani pod broń urzędnicy otrzymali już (!) trzecią część pensji za październik (!).

Serbia tylko się broni.

Wiedeń. (Tel. wł.) „N. Fr. Presse” ogłasza wywiad swego korespondenta z serbskim prezydentem ministrów Pasiczem, który między innemi powiedział: Rząd turecki zażądał od nas abyśmy się zobowiązali stanąć po stronie Porty na wypadek, gdyby na Bałkanie nastąpiły jakieś ważne wypadki. Pod tym warunkiem obiecał rząd

turecki wydać nam nasze materiały wojenne. Nie chcieliśmy się jednak na to zgodzić i zażądaliśmy, aby materiały owe nam wydano lub je z powrotem do Francji odesłano. Dotychczas jednak Turcja zatrzymuje nasze materiały wojenne co wywołało w Serbii ogromne rozgoryczenie.

Co do dalszego rozwoju wypadków zaznaczam, że mobilizacja nasza jest jedynie środkiem obronnym. Spodziewam się, że Europa w interesie pokoju stanie po stronie państw bałkańskich, tembardziej, że nie mają one zamiarów czynienia terytoryalnych zdobyczy. Oczekujemy szczególnie od Austro-Węgier, których interesom żadne państwo bałkańskie nie zagraża, a które pierwsze poruszyły sprawę reform w Turcji, że nie będą nam stawiały trudności lecz owszem uznają nasze słuszne żądania. Austro-Węgry zyskałyby przez to sympatyę ludów bałkańskich.

Tylko za zezwoleniem cara!

Cetynia. (Tel. wł.) O stanowisku Czarnogóry świadczy następująca enuncjacja króla Mikołaja: Czarnogóra działać będzie bezwarunkowo w porozumieniu z Rosją i nie rozpocznie żadnych kroków, któreby w Rosji były źle widziane. Zawsze poddawaliśmy się radom Rosji i uczynimy to także teraz. Czarnogóra uderzy wtedy, gdy będzie uzbrojona i gdy Rosya da na to swe zezwolenie.

W Grecji.

Ateny. (TBK.) Następcą tronu złożył wczoraj przysięgę jako naczelny wódz armii.

Ateny. (Aj. At.) Izba zbierze się w sobotę lub niedzielę. Powołani rezerwiści w grupach napływają do pułków, śpiewając pieśni patryotyczne. Następcą tronu witany jest owacyjnie. Nastrój na Krete jest entuzjastyczny. Mobilizacja da tam 6000 ludzi.

Zatrzymanie greckich okrętów w Turcji.

Konstantynopol. (TBK.) Poseł grecki Griparis zjawił się u ministra spraw zagranicznych i zaprotestował przeciwko odmowie wydania okrętom greckim paszportów handlowych.

Turcja w defensywie.

Konstantynopol. (TBK.) Cała prasa turecka osądza sytuację spokojnie i z zimną krwią i ma pełne zaufanie w zwycięstwo w czasie wojny. „Jeni Gazetta” oświadcza, że Turcja postanowiła na razie trzymać się defensywy. Jeden z członków gabinetu oświadczył współpracownikowi „Sabah”, że istnieje wprawdzie alians serbsko-bułgarski i bułgarsko-czarnogórski, niema jednakowoż sojuszu między Serbią a Czarnogorą. Także Grecya nie podpisała traktatu, dopiero w ostatniej godzinie została wciągnięta wobec uspo- bienia ludności.

Albo — albo..

Sofia. (Tel. wł.) Tutejszy poseł turecki oświadczył w rozmowie z dziennikarzami, że plany i zamiary Turcji dadzą się zamknąć w słowach: „albo — albo”

Gorączka w Turcji.

Kolonia. (Tel. wł.) „Köln. Ztg.” donosi z Konstantynopola, że gorączka wśród armii tureckiej jest coraz większa. Wyżsi oficerowie oświadcza- ją, że obecnie nadarza się najlepsza sposobność, by uwolnić się od natrętów bałkańskich.

Pierwsze „jaskółki” wojenne.

Sofia. (Tel. wł.) Nad wsią Hermanli pojawił się turecki aeroplan. Ludność, zaniepokojona tem do żywego, wystosowała depeszę do prezydenta ministrów z prośbą, aby wziął ją w obronę.

Albańczycy po stronie Turcji.

Wiedeń. (Tel. wł.) Ze strony albańskiej donoszą, że wszyscy Albańczycy tak mahometanie jak katolicy staną po stronie Turcji, bo w ten tylko sposób zdołają zabezpieczyć swoje interesy narodowe.

Turcy uciekają do Rumunii.

Bukareszt. (TBK.) Z powodu bułgarskich manifestacji za wojną w Sivistowie, położonym

na przeciw rumuńskiego portu Zimnicca, uciekli Turcy z Svistova na ziemię rumuńską.

Mobilizacja próbna w Królestwie.

Petersburg. (Tel. wł.) W tutejszych kołach poinformowanych twierdzą, że próbna mobilizacja w Królestwie Polskiem była wynikiem francusko-rosyjskiej umowy. Francja podnosiła bowiem zarzut, że rosyjska armia zbyt powoli działa, a Francja musiałaby za długo czekać zanim rosyjska armia mogłaby wkroczyć. — Obecna mobilizacja Rosyi miała więc być eksperymentem, który miał wykazać sprawność armii rosyjskiej.

„Nowoje Wremia” szczerze.

Petersburg. (Tel. wł.) „Now. Wr.” twierdzi, że starcie na Bałkanie musi nastąpić. Mocarstwa trójporozumienia muszą w y z y s k a ć obecną sytuację przeciw Austrii, jeśli rosyjska dyplomacya nie wykorzysta nadzwyczajnie korzystnego położenia, wówczas poniesie kompletne fiasko.

Odgłosy wojny w delegacjach.

Sprawozdanie o polityce zagranicznej.

Wiedeń. (TBK.) W komisji spraw zagranicznych Delegacji austriackiej złożył wczoraj referent margr. Bacquehem sprawozdanie w którym poruszył z wielką dokładnością wszystkie ważniejsze wydarzenia na polu zagranicznej polityki lat ostatnich. Najpierw mówił referent o przeciwnieństwach pomiędzy Niemcami a Anglią i wskazał na zbliżenie pomiędzy obu temi mocarstwami przez umowę co do wzajemnej wymiany wiadomości o budowie floty. Stosunek obu państw począł układać się przyjaźniej. Dwa punkty sporne t. j. sprawa współzawodnictwa w budowaniu okrętów i sprawa kolei bagdadzkiej stały się bliższe załatwienia.

Znacznie ważniejszym rezultatem zjazdu w Poczdamie było bez wątpienia przyrzeczenie obu rządów nie wdawania się w żadną kombinację, któraby mogła mieć zaczepne ostrze przeciw drugiej stronie, był to fakt tem bardziej doniosły iż stał się w toku rokowań Niemców z Francją o Marokko.

Zjazd cesarzy w Porcie Bałtyckim umocnił wzajemne przeświadczenie że utrzymanie opartych na wzajemnem zaufaniu stosunków ma dla interesów obu mocarstw i powszechnego pokoju wielkie znaczenie. Można stąd wysnuć wniosek, że Rosya nie projektuje żadnego samodzielnego przedsięwzięcia np. w sprawie wojny włosko-tureckiej.

Konferencya francuskiego premiera z rosyjskimi mężami stanu w Petersburgu nie spowodowała przesunięcia we wzajemnych stosunkach mocarstw. Konferencye te nie przyniosły niczego coby mogło Europę zaniepokoić.

Odwiedziny angielskiego ministra wojny lorda Haldane w Berlinie i przyjęcie jakiego tam doznał, okazały że obie strony pragną ułożenia pełnego zaufania stosunku.

Mowca zajmował się następnie szczegółowo rokowaniami Niemiec i Francyi w sprawie Marokka, które doprowadziły do pomyślnego rezultatu. Także Austro-Węgry miały w tem interes gdyż zależy im na tem aby wybrzeża Mborka nigdzie dla handlu nie były zamknięte.

Europa musi się z tem liczyć, że polityka angielska będzie się nadal opierała na trójporozumieniu. Grey powiedział w Izbie gmin 10 lipca, że stosunki pomiędzy Anglią a Niemcami są obecnie wymienione i że niema sprawy, któraby naruszała interesy obu tych państw.

Dobre stosunki pomiędzy mocarstwami nie położą jednak kresu współzawodnictwu w zbrojeniach. Stosunki rządów są zadowolające. Nie tak łatwo jednak znikają niechęci pomiędzy narodami. Jest to jednak postęp wobec niedalekiej przeszłości, że utorowana jest droga do porozumienia.

Margr. Bacquehem przeszedł następnie do omawiania wydarzeń w Turcyi i wojny włosko-tureckiej i wyraził nadzieję, że wojna będzie niebawem ukończona. Dalej zaznacza mowca, że Europa ma w tem jak największy interes, aby nowemu gabinetowi tureckiemu powiodło się zaprowadzić porządek u siebie w kraju. Musi on

najpierw usunąć niebezpieczeństwa w Albanii, spełniając umiarkowane żądania Albańczyków. Z kolei zajął się mowca inicjatywą hr. Berchtolda, która została tak przyjaźnie przyjęta. Wynikiem tej inicjatywy i wymiany zdań pomiędzy mocarstwami mają być rady, które będą udzielone Turcyi.

Mowca zaznaczył w końcu zupełną zgodność komisji z kierownictwem urzędu spraw zagranicznych co do utrzymania pokoju i ścisłego dotrzymywania naszych sojuszków. Ścisłość naszego przymierza z Niemcami podnoszono w dyskusyi w gorących słowach. Wyrażono też życzenie, aby stosunki monarchii do Rosyi ułożyły się na podstawie zupełnego zaufania. Komisya jest przekonana, że niema lepszej gwarancji pokoju na Bałkanie, jak to, aby Austro-Węgry były znów z Rosją w jak najlepszym porozumieniu. Komisya pochwaliła w zupełności politykę pokojową ministra. Komisya — zaznacza mowca — uchwaliła wyrazić ministrowi spraw zagranicznych zupełne zaufanie.

Wiedeń. (TBK.) Na posiedzeniu komisji dla spraw zagranicznych delegacji węgierskiej, szef sekcji Wikenburg oświadczył, że minister spraw zagranicznych złożył był już poprzednim oświadczeniem, od owego czasu zasły tylko te fakty, że Grecya i Turcyja zarządziły ogólne mobilizacje, nie zaszła jednakowoż żadna zmiana ani co do stanowiska austr. urzędu dla spraw zagranicznych ani też innych mocarstw.

Del. Sandor zapytał o pogłoski w sprawie kooperacji Bułgaryi i Serbii oraz w sprawie dezercyi nad granicą serbską.

Sz. s. Wikenburg oświadczył, że według urzędowych sprawozdań niema mowy o dezercyi, na inne zapytania oświadcza podobnie jak to uczynił hr. Berchtold, że mocarstwa niezmiennie i wytrwale dążą do pokoju.

Del. J. Lukacs podnosi, że według dotychczasowych doświadczeń mobilizacja państw bałkańskich nie przybierała znaczniejszych rozmiarów, jak długo nie czuły one za sobą Rosyi. Zapytuje więc, czy stanowisko Rosyi nie uległo zmianie, gdyż tylko wówczas, jeśli stanowisko Rosyi się nie zmieniło, można mówić o utrzymaniu pokoju.

Del. T. Zichy wskazuje na próbna mobilizację Rosyi nad granicą galicyjską i na zaniepokojenie z tego powodu opinii publicznej.

Del. Szüttve zapytuje, czy między wizytą Sazonowa w Londynie a wypadkami na Bałkaniach nie ma przyczynowego związku?

Sz. s. Wikenburg oświadcza, że stanowisko rządu rosyjskiego nie uległo w niczem zmianie. Mocarstwa są przekonane, że odwiedziny Sazonowa w Anglii nie zmieniły stanowiska rządu rosyjskiego, owszem wzmocniły one stanowisko mocarstw, według którego trzeba koniecznie szukać pokojowego rozwikłania sprawy bałkańskiej. **Co do mobilizacji próbnej Rosyi, to była ona oddawna postanowiona i nie przywiązujemy do niej żadnego znaczenia, jak zresztą do każdego manewrów.**

Sprawozdanie po dyskusyi szczegółowej przyjęto.

Wiedeń. (Tel. wł.) Szef sekcji Wikenburg oświadczył o mobilizacji w Królestwie, że była ona przeprowadzona w tych okęgach, przez które miał przejeżdżać car (?).

KRONIKA.

Dziś 3 października (czwartek): rzyms.-kat. Kandyda. — Gr.-kat. Ewstachija.

Wschód słońca o godzinie 5:28 rano, zachód słońca o godz. 5:00 popołudniu.

Prognoza na dziś:

Galicya wschodnia i zachodnia: Po chmurno, czasami łagodnie, zachodni ożywiony wiatr.

Repertuar Teatru miejskiego we Lwowie:

Czwartek 3 października po raz pierwszy w bież. sezon. „Halka” opera w 4 aktach St. Moniuszki.

Piątek 4 października „Wawrzyn” dramat w 3 aktach L. Staffa.

Inter arma silent reporteress! We Lwowie obecnie prawie nia się nie dzieje. Brak jest o-

krutny wiadomości, zgola posucha. Przeczyste źródło wszelkich nowin, policya, pusta jest i głucha, stacya ratunkowa milczy, szpital również. Na ulicach życie idzie zwykłym trybem: gdzieś tam czasem ktoś kogoś dziubnie nożem po żebrach, lub czemś twardem porachuje kości, to znów jaki „europamüde” defraudant uszczupli fundusze jakiego banku i linią Kunarda przejedzie się do Ameryki. Pozatem cicho i głucho. Zresztą to i lepiej. Pnora nie jest obecnie na takie rzeczy. Teraz co innego ludzi zajmuje.

„Błyskawice na Bałkanie. Turcyja mobilizuje. Bułgarya też, Czarnogóra też. A Serbia to może nie?” To są aktualne tematy i tem się ludzie interesują. Co obecnie kogo obchodzi że np. Artur Drąg zbił fizyonomię Hugonowi Murdze albo że parasol połamał Sruł Leib 2-ga imion Demostenes na Schaju Pinelesie? Co to kogo obchodzi? Dziś w redakcyach pierwsze skrzypce gra wojenny referent (koniecznie Fähnrich albo Reserveoffizier) spraw zagranicznych i lampka się pali przed telefonem. Zasię reporter jak pies bezpański tuła się po kątach i przemysłowa, jakiejby się roboty chwycić ażeby się nazywało, że i on nrzecież pracuje. Powiedział ktoś, zdaje się Sepeca: *inter arma silent reporteress!*

Tragedya miłosna konsula niemieckiego we Lwowie.

Wielkie wrażenie wywarła wczoraj kolportowana w całym mieście wiadomość o miłosnej tragedyi niemieckiego konsula we Lwowie. Zastrzelił on mianowicie swą kochankę, a następnie sobie życie odebrał.

O tragedyi tej zebraliśmy następujące szczegóły. Konsul bar. Ido von Reden, rodem z pod Hannoveru, liczący lat około 47, zajmował od kilku lat wspomniane stanowisko. Jako urzędnik był siłą dzielną, to też rząd niemiecki cenil go i właśnie niedawno przeznaczył mu odpowiedzialne stanowisko konsula w Abissynii. Nikt nie przypuszczał, że to zaszczytne odznaczenie wywoła tak tragiczne skutki, nikt nie przypuszczał, że ono stanie się przyczyną śmierci dwojga młodych ludzi. A jednak tak się stało.

Konsul von Reden utrzymywał od dłuższego czasu miłosny stosunek z Elżbietą Thürschke, młodą, 24-letnią, bardzo przystojną kobietą, córką urzędnika z Charlottenburga. Stosunek był oparty na szczerem, bardzo głębokim uczuciu. Bar. Reden zamierzał też kochankę swą poślubić. Mieszkali w domu parterowym przy ul. Listopada 71; ich mieszkanie urządzone było z wielkim komfortem, świadcząc o dobrych stosunkach materialnych Redena.

W tem właśnie mieszkaniu rozegrała się wczoraj krwawa tragedia. Jakie były istotne przyczyny targnięcia się na życie kochanki i swoje własne, na razie trudno stwierdzić. Zdaje się, że złożyły się na to: niemożność poślubienia ukochanej kobiety, choroba, wreszcie przeniesienie do Afryki, oznaczające konieczność ozłaki z kochanką. Prawdopodobne też jest, że straszny czyn spełniony został przez bar. Redena za zgodą Elżbiety Thürschke. Ostateczne wyjaśnienie zawiera niewątpliwie list Redena do rodziny.

Wypadek rozegrał się wczoraj rano około 11 godziny. Wezwany mianowicie do mieszkania konsula urzędnik konsulatu Jakób Ganns zastał w sypialni ciężko ranną Thürschkównę, leżącą w ubraniu na podłodze koło łóżka, na łóżku zaś konsula Redena już bez życia.

Wezwane pogotowie ratunkowe mogło stwierdzić śmierć Redena, ofiarę morderstwa zaś, kochankę Redena odwiozło do szpitala, gdzie jednak nastąpił wnet jej zgon.

* * *

O konsulu Redenie otrzymujemy następujące szczegóły:

Baron Reden został w ostatnich dniach zamianowany posłem Niemiec w Addis Abeba w Abissynii w miejsce dra Scheller-Steinwartza, który wystąpił ze służby państwowej.

Baron Reden został w r. 1895 mianowany urzędnikiem oddziału kolonialnego ministerstwa spraw zagr. w Berlinie i już następnego roku wysłany jako sędzia okręgowy do Afryki wschodniej. W tym charakterze pełnił służbę przez 3

lata. W r. 1899 został przydzielony do służby konsularnej i wysłany do Londynu w randze wice-konsula.

W r. 1903 został przeniesiony do St. Louis i miał za główne zadanie zastępowanie interesów Niemiec podczas wystawy światowej z r. 1904. W dwa lata potem został mianowany konsulem i przeniesiony do Mediolanu. Stało się to również w czasie odbywającej się w tem mieście wystawy krajowej. Po krótkim pobycie w Ruszczuku w charakterze kierownika konsulatu został w r. 1907 zamianowany konsulem we Lwowie.

Depesze „Ekonomisty”.

Popłoch na giełdzie.

Wiedeń. (Tel. wł.) Na giełdzie wczorajszej od początku panowała ogromna panika i deruta. Nastąpiły zwyczajne sprzedaże, które spowodowały dalsze zniżki. Po nadejściu wiadomości o niższych notowaniach zagranicą i o moratoryach na Bałkanie nastąpiła jeszcze większa depresja. Chwilowo nastąpiło lekkie polepszenie ale w południe znów kursy gwałtownie spadły.

Wnet nadeszła depesza o zawarciu pokoju włosko-tureckiego, co znów wywołało wielkie zwiski, gdy jednak wiadomość nie znalazła potwierdzenia, rozpoczął się znów odwrót w gwałtownych skokach.

Po ogłoszeniu oświadczenia komisarza rządowego (p. niżej) nastąpiło pewne uspokojenie, zwłaszcza, że według depeszy z Berlina „Nordd. Allg. Ztg.” oznajmiła, że w razie wybuchu wojna będzie zlokalizowana. Wnet też Alpiny podskoczyły z 1002 na 1031, Skoda ze 700 na 722, żelazo praskie na 3485. Renty straciły przeciętnie $\frac{2}{3}$ prc. Karpaty 50 K.

Moratorium na Bałkanie.

Wiedeń. (Tel. wł.) Jeden z tutejszych banków otrzymał z Sofii następującą depeszę: Bułgarski Bank narodowy zamknął wczoraj swe kasy. Za jego przykładem poszły i inne banki. Wiadomość tę komentują w kołach handlowych i finansowych w ten sposób, że zanoszą się na moratorium kupieckie w Bułgarii. Powiadają nawet, że udzielenie moratorium już nastąpiło.

Inna depesza donosi, że sobranie uchwali 6-miesięczne moratorium.

Z Belgradu donoszą, że zbierająca się dnia 4 października skupczyna uchwali ustawę, wprowadzającą moratorium kupieckie w Serbii.

Dalej donoszą, że i w Grecji ogłoszone będzie moratorium.

Ateny. (TBK). Komitet giełdowy postanowił wstrzymać operacje giełdowe co do papierów państwowych.

Sprawozdania giełdowe i towarowe.

Spirytus.

Wiedeń 2 października 1912 (telefon własny). Za towar kontyngentowany z dostawą natychmiastową za 100 Hl. płacono 56— do 57—. Gotówką — i —. Tendencja: bez zmiany.

Zboże.

Budapeszt dnia 2 października 1912.

Pszenica na październik 11'44—00'00. Pszenica na kwiecień 1913 11'96—00'00. Żyto na październik 9'68 do 0'00. Żyto na kwiecień 10'26—0'40. Owies na październik 10'92 do 00'00. Owies na kwiecień 10'73—00'00. Kukurudza na wrzesień 7'75—0'00, kukurudza na maj — do —, Rzepak na sierpień 7'62 do 7'63.

Oferty: mierne.

Chęć kupna: mierna.

Uspokojenie: ożywione.

Pogoda: piękna.

Ropa.

Ceny ropy targu lwowskiego z dnia 2. października 1912 r. Wszystko za 100 kg. netto.

Sprawozdanie zaprzysiężonego senszala Alfonsa Gostkowskiego, Lwów Pasaż Hausmana I. 1, tel. Nr. 1059. Ceny podane w halrach za 100 kg. loco cysterna, stacja Borysław, zamknięcie notowań godz. 5 popoł.

Waluta (termin dostawy):

15 października	534—535
31 października	538—539
31 listopada	547—548
listopad-grudzień-styczeń	553—554
grudzień-styczeń-luty	559—560
rok 1913	575—585

Tendencja: Niepewność sytuacji politycznej odbija się także i na targu ropy, choć nie w takim stopniu, jak przypuszczać było można. Niewielką ilość transakcji zawarto, a ceny podano przeważnie na podstawie robionych ofert. Już po wczorajszych notowaniach cena za październik podniosła się do 5'43, później spadła na 5'43, a ostatecznie pozostała w granicach podanych wyżej. Uspokojenie wyczekujące.

Zamknięcie giełdy wiedeńskiej.

Wiedeń, dnia 2 października 1912.

Dziś o godz. 2:30 popołudniu notowano.

Akcyje austr. Zakładu kredyt. 621'00. Akcyje węg. —skiego Zakładu kredyt. 806'00. Akcyje Anglobanku 320 —, Akcyje Unionbanku 599 —, Akcyje Länderbanku 510 —, Akcyje Bankvereinu 512 —, Akcyje Bodencredit 1225 —, Akcyje galic. Banku hip. —, Akcyje Praskiego Banku kredytowego —, Akcyje kolei państwowych 703 —, Akcyje kolei południowej 107 —, Akcyje kolei półn. —, Akcyje kolei czerniowieckiej. —, Akcyje Alpiny 1020 —, Akcyje Rima Muranyi 729 —, Akcyje Prag. Towarzystwa żel. 3524, Akcyje Fabryki broni 1040 —, Akcyje tureckie tytoniowe 325 —, Akcyje gal. Karpackiego Tow. naft. 745 —, Oblig. węg. indemniz. —, Renta majowa 85'10, Renta kor. austr. 85'20, Renta kor. węg. 84'40, 56 l. list. Tow. kred. z emsk. 85'85, 4-proc. listy Banku hipot. 83'50, 4 pół proc. l. Banku hip. 96 —, 5-proc. list. Banku hipot. 110 —, 4 proc. listy banku kraj 88'50, 4 i pół proc. B. r. 96'75, 4-proc. gal. Oblig. prop. 96'50, 4-proc. gal. pożyczka kraj. z r. 1896 85'25, 4-proc. pożyczka m. Lwowa 91'25, 4-proc. pożycz. m. Krakowa 85'25, Losy tur. 230 —, Marki 1'787, Ruble 254'75, 5-proc. renta rosyjs. 1903 r. — Akcyje Skoda 712 — Galic. Bank kredyt. 97'00—98'00. Powsz. Bank depozytowy —, Nowa renta koron. austr. —.

Uspokojenie. Po początkowej dalszej derucie z powodu lokalnych i budapeszteńskich egzekucji, poprawiło się częściowo wskutek przemijających pogłosek pokojowych i zakupów z interwencyjnych banków. Przy końcu z powodu słabszego Berlina znów osłabło.

Komisarz giełdowy oznajmił, że upoważniony został przez ministra spraw zagran. hr. Berchtolda do oświadczenia, iż polityczna sytuacja od ostatniej mowy ministra nie uległa żadnej zmianie i mocarstwa nadal czynią zabiegi o utrzymanie pokoju.

NADESLANE.

USTREDNI BANKA CESHYCH SPORITELEN
Filia we Lwowie, ul. Halicka 21

oprocentowuje wkładki na książeczki i rachunek bieżący po 3626

4¹/₄ — 4¹/₂ 0

Kwoty do K. 5.000— dziennie wypłaca bez wypowiedzenia.

Przekazy zagraniczne, szczególnie na Amerykę. Czeki. — Akredytywy. — Inkassa.

WADYA i KAUCYE.

Godziny urzędowe od 8 r. do 7 w. bez przerwy.

CLAUDE FARRERE.

WALKA.

Przełożyła

Jadwiga Mroczkowska.

Trudno zdać sobie z tego sprawę z powo-
au tej białej i różowej szminki, wymaganej przez
modę i trzeba mieć cerę Europejki!... A szkoda,
gdyż pod szminką skóra nie jest zółciejszą
od świeżej kości słoniowej i niepodobna sobie
wyobrazić równie miękkiego atłasu.

Zaledwie dwadzieścia cztery lata ma markiza Yorisaka!

— Znał ją pan przedziwnie — zauważył Felze nieco złośliwie.

— Tak!... to jest... znam dosyć blisko markiza...

(Ogolona twarz zaczerwieniła się).

— ...Dosyć blisko... Razem odbyliśmy kampanię. Bo, wie pan zapewne że moja misja w tym kraju obowiązuje mnie do śledzenia przebiegu wojny i jestem z obowiązku widzem na tym samym pancerniku, co i markiz Yorisaka...

— A, ba! — rzekł Jan Franciszek Felze zdziwiony. — Na japońskim pancerniku? Rząd Mikada zezwala?

— O! tytułem rzeczywistego wyjątku. Jestem wysłany przez naszego króla w misji specjalnej i poufnej... bo to nie jest nawet oficjalne... Anglia i Japonia są sprzymierzone, a przynajmniej upoważnia do wielu rzeczy... Zresztą jestem zachwycony: pojmuję pan, że niema nic ciekawszego nad tę wojnę. Byłem pod Port-Ar-

turem 10-go sierpnia i śledziłem przebieg bitwy i to właśnie z wieźyczki markiza.

Oto dlaczego jak panu powiedziałem, jesteśmy teraz tak blisko ze sobą... towarzysze broni, bracia... dwa palce jednej ręki!... Rozumie pan? Śmiał się teraz serdecznie zjadliwym śmiechem.

Ciągnął poufny tonem dalej:

— Nawet ten chytry lis Sadao san... ponieważ jest on właśnie przeciwnieństwem niedo-
legi Yorisaka Sadao... Tak, ten chytry lis Sadao san chciał mnie skłonić do gadulstwa.

Japończycy na morzu są o wiele silniejsi, niż Rosyanie. Lecz daleko im jeszcze do doskonałości. I niejednego mogliby się nauczyć, zwiedzając marynarkę taką jak nasza...

Nasz zacny przyjaciel chciał się więc uczyć, przebywając z pańskim sługą... Nie nauczył się jednak. Przynajmniej nie wiele. Czy pamięta pan wasze francuskie przysłowie? „A Normand Normand et demi”. A więc Japończyk równy jest Normandczykowi. Lecz ja grałem rolę półtora Normandczyka.

— Tak być musiało i właściwie mogę być tylko neutralnym: jesteśmy na stopie pokojowej z Rosją...

A! oto kourouma!

Dwóch szybkobiegaczy nadchodziło, wlokąc powoli swe puste worki. Na widok Europejczyków, rzucili się ku nim.

— Na nadbrzeżną ulicę Komory — nieprawdaż panie Felze? — zapytał komendant Fergan.

— Nie! — powiedział malarz.

— Nie!... nie wracam na pokład „Izoldy”, to jest nie zaraz. Mam zamiar dziś wieczór zjeść obiad po japońsku w oberży...

Anglik podniósł palec do góry:

— Oho! panie Felze! oberża i obiad po japońsku! Można to wszystko znaleźć po stronie Yoshivary, wie pan!

Jan Franciszek uśmiechnął się i wskazał na szpakowate swe włosy:

— Czy widział pan ten tam szron, kochany panie?

— Co za szron? Jesteś pan młodym człowiekiem, panie Felze! By dać panu czterdziestkę, trzeba sobie przypomnieć jego sławę!

— Czterdziestkę! Pięćdziesiątkę niestety! A nie przyznaję się do zwiski...

— Niech się pan nie przyznaje, bo ośmielię się nie uwierzyć.

— Zatem stanowczo nie jedzie pan do portu. Opuszczam więc pana. A czy przedtem nie mogę być panu w czemś użyteczny? Czy mam przyrzetłumac pańskie zlecenia kouroumay'i?

— Bardzo proszę! Pan bardzo łaskaw. A więc chciałbym przede wszystkim zjeść obiad, jak panu powiedziałem, a potem...

— Potem?

— Potem kazać się zaprowadzić do dzielnicy, która się nazywa Diou Djen Dji.

— All right...

Nastąpiło kilka zdań japońskich, przerywanych ciąglem, potakującym „He!” szybko-biegacza.

— Załatwione. Nie pomyli się on już, bądź pan spokojny. Zje pan obiad w tschai przy ulicy Manzai machi... A stamtąd zaprowadzą pana do dzielnicy Diou Djen Dji, która rozsiadła się w połowie wysokości wzgórza wielkich cmentarzy... I cóż więcej panu powiem? Trzeba przejść część Yoshivary, by się tam dostać na górę.

(C. d. n.)